

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy opiera się na obarczających zaskarżoną decyzję oczywistych błędach w ocenie, które dotyczą definicji rynku produktowego dla jądrowych zespołów paliwowych.
 - Zdaniem skarżącej z powodu tych błędów w zaskarżonej decyzji niesłusznie zostało stwierdzone, że w ramach rynku jądrowych zespołów paliwowych do reaktorów ciśnieniowych nie istnieje odrębny rynek zespołów paliwowych do europejskich reaktorów ciśnieniowych. Ze względu na błędy w definicji rynku, w zaskarżonej decyzji nie zbadano skutków nabycia przez EDF przedsiębiorstwa reaktorów jądrowych grupy Areva (zwanego dalej „transakcją”) na tym węższym rynku produktowym.
 - Ponadto ocena merytoryczna szerszego rynku zespołów paliwowych do reaktorów ciśnieniowych jest zdaniem skarżącej obciążona dodatkowymi błędami w ocenie.
2. Zarzut drugi opiera się na obarczających zaskarżoną decyzję oczywistych błędach w ocenie, które dotyczą definicji rynku produktowego dla usług jądrowych
 - Zdaniem skarżącej z powodu tych błędów w zaskarżonej decyzji niesłusznie zostało stwierdzone, że w ramach rynku usług jądrowych przeznaczonych dla istniejących systemów dostarczania energii jądrowej nie istnieje odrębny rynek produktowy usług jądrowych przeznaczonych dla europejskich reaktorów ciśnieniowych. Ze względu na błędy w definicji rynku, w zaskarżonej decyzji nie zbadano skutków transakcji na tym węższym rynku produktowym.
 - Ponadto ocena merytoryczna szerszego rynku usług jądrowych przeznaczonych dla istniejących systemów dostarczania energii jądrowej jest zdaniem skarżącej obciążona dodatkowymi błędami w ocenie.
3. Zarzut trzeci opiera się na obarczających zaskarżoną decyzję oczywistych błędach w ocenie, które dotyczą definicji rynku geograficznego dla rynku niższego szczebla dla wytwarzania i sprzedaży hurtowej energii elektrycznej.

Ta błędna definicja rynku geograficznego jest zdaniem skarżącej powodem dodatkowych błędów w ocenie skutków transakcji.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2018 r. – Niemcy / Komisja

(Sprawa T-53/18)

(2018/C 112/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i J. Möller oraz adwokaci M. Winkelmüller, F. van Schewick i M. Kottmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1995 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie utrzymania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 13341:2005 + A1:2011 dotyczącej naziemnych termoplastycznych zbiorników stacjonarnych do magazynowania olei opałowych lekkich, nafty oraz olei napędowych domowego użytku zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 (Dz.U. 2017, L 288, s. 36),
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2017/1996 z dnia 6 listopada 2017 r. w sprawie utrzymania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej odniesienia do normy zharmonizowanej EN 12285-2:2005 dotyczącej zbiorników stalowych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 (Dz.U. 2017, L 288, s. 39) oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

- W zarzucie pierwszym skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE. Zaskarżone decyzje nie zawierają opinii odnośnie do zasadniczej kwestii zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 305/2011⁽¹⁾, czy dane normy zharmonizowane są zgodne z odpowiednim mandatem i czy na podstawie tych norm można zagwarantować spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych. W konsekwencji ani skarżąca, ani Sąd nie mogą ocenić, na jakich istotnych względach faktycznych i prawnych oparła się pozwana.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów materialnych rozporządzenia (UE) nr 305/2011

- Po pierwsze, zaskarżone decyzje naruszają art. 17 ust. 5 akapity pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Wbrew wspomnianym przepisom wydaje się, że pozwana nie oceniła, w jakim zakresie dane normy zharmonizowane są zgodne z odpowiednimi mandatami. W konsekwencji nie wzięła pod uwagę, że brak było tej zgodności.
- Po drugie, zaskarżone decyzje naruszają art. 18 ust. 2 w związku z art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 305/2011. Pozwana nie dostrzegła, że kwestionowane normy zharmonizowane nie zawierają procedur i kryteriów oceny właściwości użytkowych w odniesieniu do zasadniczych charakterystyk nośności i stateczności oraz wytrzymałości na rozerwanie i nośności zbiorników dla objętego zakresem stosowania norm wykorzystania na obszarach, na których występują trzęsienia ziemi lub powodzie, a tym samym są niekompletne w odniesieniu do trzech istotnych cech wyrobów budowlanych i w konsekwencji zagrożone jest spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych.
- Po trzecie, pozwana popełniła błąd w ocenie, odrzucając jako niedopuszczalne podniesione przez skarżącą żądanie umieszczenia zastrzeżenia przy publikacji odniesień do kwestionowanych norm zharmonizowanych niezgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 305/2011.
- W końcu przy wydaniu zaskarżonych aktów pozwana popełniła kolejny błąd w ocenie, oddalając podniesione posiłkowo przez skarżącą żądanie skreślenia odniesienia do danych norm z Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, wskazując na istniejącą zdaniem Komisji możliwość wprowadzenia ograniczenia i zakazu przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiające zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylające dyrektywę Rady 89/106/EWG (Dz.U. 2011, L 88, s. 5).

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2018 r. – Mahr / EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Sprawa T-58/18)

(2018/C 112/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Romana Mahr (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Rohrer)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Especialidades Vira, SL (Martorell, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Xocolat” – zgłoszenie nr 14 335 574